

BŁOCISTY (6) ai

o jasne.

sg m N błocisty (4). \diamond f N błocista (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „błoto” (6) :

1. Pokryty błotem, pełen błota; zanieczyszczony, zabrudzony błotem; lutosus Mącz, Cn; lutulentus Mącz, Cn; caenosus Cn (3) : Lutosus, BłociŃty/ vkałány Mącz 200d; Lutulentus, idem Lutulentus sus, BłociŃta Ńwiniá. Mącz 200d.

Przysłowie: By Ńnac Ńwiniá błociŃta vbrawŃzy Ńye w złoto PrzyŃzłá: áli Ńwinię cczá PudŃFr 74.

2. Błotnisty, bagnisty, mulisty; limosus Mącz; labosus, lutarius, lutensis, paludosus, palustris Cn (1) : Limosus, KáliŃty/ BłociŃty/ Lgnący Mącz 194a.

*** Bez wystarczającego kontekstu (2) : Limosus – BłocziŃti. Calep 605a, 620a.

Synonimy: 1. ukalany; 2. kalisty, lgnący.

Cf BŁOCIANY, BŁOTNY